

Η Πανήγυρις της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπάστου

/ [Ιερές Μονές](#)

Μετά της προσηκούσης εκκλησιαστικής λαμπρότητος και εν πνεύματι κατανύξεως εορτάσθηκε και εφέτος η μεγάλη Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Ιερά Βασιλική, Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Μολυβδοσκεπάστου.

Πλήθος ευλαβών προσκυνητών προσήλθε κατά τις ημέρες της πανηγύρεως στην Ιερά Μονή, προκειμένου να προσκυνήσει την θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας της Πωγωνιανιτίσσης, να συμμετάσχει στις ιερές Ακολουθίες και να εναποθέσει στην μητρική στοργή της Θεοτόκου τις προσευχές και τις ελπίδες του.

Το βράδυ της Παρασκευής, 14ης Αυγούστου 2026, τελέσθηκε πανηγυρική ολονύκτιος Αγρυπνία επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Της Ιεράς

Αγρυπνίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Αλέξιος, ως εκπρόσωπος της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Κατά την προσλαλιά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ιστορικότητα του ιερού τούτου τόπου, υπογραμμίζοντας ότι οι προσκυνητές βρίσκονται μέσα στο περιβάλλον ενός χώρου αιώνων, από τον οποίο διήλθαν και ανεχώρησαν πολλές γενεές. Παράλληλα, κάλεσε τους πιστούς να επικεντρώσουν την προσοχή τους όχι μόνον στο εξωτερικό γεγονός της πανηγύρεως, αλλά κυρίως στην πνευματική ουσία των ημερών του Δεκαπενταυγούστου: στις καθημερινές Παρακλήσεις προς την Παναγία, στη νηστεία, στην περισυλλογή, στη μετάνοια και στην πνευματική προετοιμασία για τη συμμετοχή στο Ποτήριο της Ζωής, κατά τη Θεία Λειτουργία.

Όπως χαρακτηριστικά ετόνισε, το Δεκαπενθήμερο της Παναγίας δεν θα ήταν αυθεντικά ορθόδοξο, εάν δεν είχε στο κέντρο του και το γεγονός της Δεσποτικής εορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, η οποία συνδέει δύο φωτεινές κορυφές του εκκλησιαστικού χρόνου, την 6η και την 15η Αυγούστου. Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι, όταν η Εκκλησία ομιλεί για την Παναγία, στρέφει πάντοτε το βλέμμα της προς τον Χριστό. Η Θεοτόκος δεν νοείται αυτόνομα και ανεξάρτητα από τον Υιό της, διότι στην Ορθόδοξη Εκκλησία η τιμή προς την Παναγία οδηγεί πάντοτε στην προσκύνηση του Χριστού.

Η Μεταμόρφωση και η Κοίμηση, ως δύο κορυφαία γεγονότα του Δεκαπενταυγούστου, συνδέονται με τον δυναμισμό της θείας αγάπης, η οποία δεν αφήνει τίποτε στατικό, αλλά μεταμορφώνει και ζωοποιεί. Ο Θεός είναι Θεός ζώντων και ου νεκρών. Αναφερόμενος στο γεγονός της Μεταμορφώσεως, ο Σεβασμιώτατος υπενθύμισε το ευαγγελικό «μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών», όταν το πρόσωπο του Χριστού και τα ιμάτιά Του έλαμψαν, αποκαλύπτοντας στους Μαθητές το άκτιστο φως της θεότητας.

Η Εκκλησία, μέσα από τη Μεταμόρφωση, δίνει στον άνθρωπο μία μεγάλη υπενθύμιση: ότι η θεία αγάπη είναι δυναμική, ζώσα και μεταμορφωτική. Ο υμνογράφος, αναφερόμενος στους Μαθητές, σημειώνει χαρακτηριστικά: «Θεωρήσαντες τα θαυμάσιά σου, μη δειλιάσωσι τα παθήματά σου».

Η αποκάλυψη της δόξης του Χριστού έχει, συνεπώς, και ένα βαθύ υπαρξιακό

μήνυμα για τον σύγχρονο άνθρωπο, ο οποίος συχνά βλέπει το «κερί» της πίστεώς του να τρεμοσβήνει και να κινδυνεύει να σβήσει. Η Μεταμόρφωση έρχεται να ενισχύσει την ελπίδα, ώστε να μη δειλιάζουμε μπροστά στις δοκιμασίες και τα γεγονότα της ζωής.

Αντίστοιχο, όπως επεσήμανε, είναι και το μήνυμα της εορτής της Κοιμήσεως. Η Θεοτόκος, ως κορωνίδα της ανθρωπίνης φύσεως και ως εκείνη που έφθασε στο πλήρωμα της κοινωνίας με τον Θεό, γίνεται η ζωντανή μαρτυρία του δυναμισμού της θείας αγάπης. Γι' αυτό και ο υμνογράφος θαυμάζει το γεγονός και διακηρύσσει: «Νενίκηνται της φύσεως οι όροι εν σοι Παρθένε άχραντε».

Η Μετάσταση της Θεοτόκου στην ουράνια δόξα αποτελεί μία μεγάλη και ιερά μεταμόρφωση, η οποία αποκαλύπτει τι μπορεί να πραγματοποιήσει η χάρις του Θεού στον άνθρωπο, όταν υπάρχει ακράδαντη πίστη και ταπείνωση. Πρότυπο αυτής της στάσεως παραμένει η ίδια η Παναγία, η οποία απάντησε στο θείο θέλημα με τα λόγια: «Ϊδού η δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά το ρήμά σου».

Ο λόγος αυτός δεν είναι εύκολο να επαναληφθεί σήμερα από τον άνθρωπο, ο οποίος πολλές φορές επικεντρώνει την προσοχή του στα περί την ουσία και όχι στην ίδια την ουσία. Όμως η Εκκλησία υπενθυμίζει τη θεμελιώδη επαγγελία του Θεού, την οποία αναφέρει η Αγία Γραφή: «Ϊδού καινά ποιώ τα πάντα».

Αυτή η αλήθεια μπορεί να γίνει βίωμα μόνον όταν ο άνθρωπος μετέχει ουσιαστικά στην πνευματική ζωή της Εκκλησίας. Όταν στο κέντρο της ζωής του βρίσκεται ο Τίμιος Σταυρός, όταν ακούει το Ευαγγέλιο της Μεγάλης Παρασκευής και κατανοεί ότι η σωτηρία και η μεταμόρφωση του ανθρώπου περνούν μέσα από τη θυσία. Διότι, όπως ετόνισε ο Σεβασμιώτατος, ο άνθρωπος μεταμορφώνεται και σώζεται, όταν είναι έτοιμος και ο ίδιος να θυσιάσει.

Η Εκκλησία, άλλωστε, εξακολουθεί να υπάρχει ως το Μυστικό Σώμα του Χριστού, το οποίο αφθαρτοποιεί και μεταμορφώνει τα πάντα. Ο άνθρωπος, όπως υπενθυμίζει η εκκλησιαστική παράδοση, προήλθε από την ανυπαρξία στην ύπαρξη, αλλά δεν είναι αυτός ο τελικός προορισμός του. Σκοπός της υπάρξεώς του είναι να γίνει πολίτης της Βασιλείας των Ουρανών, της οποίας Βασιλείας επικαλούνται οι πιστοί τη μεσιτεία και την προστασία της Κυρίας Θεοτόκου.

Κατά την Ιερά Αγρυπνία έψαλε χορός Αγιορειτών Πατέρων, αποδίδοντας τους ιερούς ύμνους σύμφωνα με την Αγιορειτική ψαλτική παράδοση, συμβάλλοντας στην κατανυκτική ατμόσφαιρα της πανηγύρεως.

Κατά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Αλέξιος μετέφερε προς τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Γέροντα Αρσένιο, την Αδελφότητα και τους ευλαβείς προσκυνητάς, τις πατρικές ευχές και την ευλογία της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ευχόμενος πνευματική πρόοδο, ενίσχυση και πάσαν παρά Θεού ευλογία.

Το πρωί του Σαββάτου, 15ης Αυγούστου 2026, τελέσθηκε και δεύτερη Θεία Λειτουργία, κατά την ημέρα της κυριωνύμου εορτής της Κοιμήσεως της

Υπεραγίας Θεοτόκου.

Την επομένη ημέρα, Κυριακή 16 Αυγούστου 2026, τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, μετά την οποία ετελέσθη το Κτητορικό Μνημόσυνο και το Μνημόσυνο του μακαριστού Γέροντος και Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Μολυβδοσκεπάστου, Αρχιμανδρίτου Θεοδώρου Διαμάντη. Συμπληρώθηκαν επτά έτη από την προς Κύριον εκδημία του αιμνήστου Γέροντος Θεοδώρου, η οποία συνέβη την 16η Αυγούστου 2019.

Μετά την τέλεση του Μνημοσύνου, ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής, Αρχιμανδρίτης Αρσένιος Μάιπας, ανέγνωσε Πατριαρχικό Γράμμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, το πλήρες κείμενο του οποίου παρατίθεται κατωτέρω, στο φωτογραφικό υλικό.

Διά του Πατριαρχικού Γράμματος ο Παναγιώτατος μετέφερε προς την Αδελφότητα της Ιεράς Μονής και τους ευλαβείς προσκυνητάς τις πατρικές ευχές και την ευλογία της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, επί τη πανηγύρει της Ιεράς Μονής, καθώς και επί τη τελέσει του Κτητορικού Μνημοσύνου και του Μνημοσύνου του αιμνήστου Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Μολυβδοσκεπάστου, Γέροντος Θεοδώρου.

Μετά την ανάγνωσιν του Πατριαρχικού Γράμματος εψάλη συμφώνως προς το τυπικόν ο Πολυχρονισμός της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Η φετινή πανήγυρις της Ιεράς Μονής Μολυβδοσκεπάστου αποτέλεσε, και πάλιν, μία ιδιαίτερη ευκαιρία προσευχής, λατρείας και πνευματικού αναβαπτισμού. Πλήθος κόσμου προσήλθε καθ' όλες τις ημέρες στις λατρευτικές και πανηγυρικές συνάξεις της Ιεράς Μονής, συμμετέχοντας με ευλάβεια στην πανήγυρη της Κυρίας Θεοτόκου και αναζητώντας, μέσα στην ησυχία και την προσευχή, την ελπίδα και την παρηγορία που προσφέρει η Εκκλησία.

